

Sygn. akt IV U 606/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 listopada 2015r. w S.

odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 marca 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. M. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 5 lipca 2010 roku w okresie od 1 stycznia 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku.

Sygn. akt: IV U 606/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 17 marca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił M. M. od 1 stycznia 2015r. ,tj. od wstrzymania wypłaty renty szkoleniowej, prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 6 marca 2015r. stwierdziła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy natomiast niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 5 lipca 2010r. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczony wskazał m.in., że w wyniku w/w wypadku przy pracy doznał on poważnego wieloodłamowego złamania, deformacji oraz skrócenia lewej nogi. Do 31 grudnia 2014r. pozostawał na świadczeniach związanych z wypadkiem przy pracy – ostatnio na rencie szkoleniowej w związku z wypadkiem przy pracy. Rozpatrując następnie uprawnienia ubezpieczonego do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy stwierdził, że jest on nadal częściowo niezdolny do pracy, ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy i jest związana z przebytym leczeniem zespołu cieśni nadgarstka. Ustalenie to jest w ocenie ubezpieczonego błędne, gdyż całkowicie pomija

stan jego nogi. Okoliczność, że posiada on inne schorzenia (istniejące jeszcze przed wypadkiem przy pracy) nie zmienia tego, że główną i decydującą przyczyną jego niezdolności do pracy jest ograniczona zdolność ruchowa nogi, spowodowana wypadkiem przy pracy (odwołanie k.1-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 6 marca 2015r., która stwierdziła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2015r., a niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy. W tych okolicznościach brak było podstaw do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a okoliczności wskazane w odwołaniu nie dają podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6-7).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 5 lipca 2010r., będąc zatrudnionym w Gospodarstwie (...) w K. powiat Ł. na stanowisku sadownika, ubezpieczony M. M. uległ wypadkowi przy pracy, w którym doznał złamania kości podudzia lewego nasady dalszej (protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – w aktach organu rentowego). Od 1 stycznia 2012r. ubezpieczony uprawniony był do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z powyższym wypadkiem przy pracy (decyzja z 18 lutego 2012r. o przyznaniu prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy k.39-40 akt rentowych). Ostatnio ustalone prawo ubezpieczonego do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy ustalo z dniem 31 stycznia 2014r. (decyzja z 10 września 2013r. o ustaleniu prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy do 31 stycznia 2014r. k.62-63 akt rentowych). W dniu 18 lutego 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (wniosek k.65 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 1 kwietnia 2014r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy w dotychczasowym zawodzie i niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, przy czym celowe jest przekwalifikowanie zawodowe (orzeczenie lekarza orzecznika z 1 kwietnia 2014r. k.67 akt rentowych).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 26 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu rentę szkoleniową na okres 6 miesięcy ,tj. od 1 lutego 2014r. do 31 lipca 2014r. (decyzja z 26 maja 2014r. o przyznaniu renty szkoleniowej k.74 akt rentowych). Następnie, na wniosek Starosty (...), decyzją z 4 lipca 2014r. organ rentowy przedłużył ubezpieczonemu prawo do renty szkoleniowej do 31 stycznia 2015r. (wniosek Starosty o przedłużeniu renty szkoleniowej i decyzja z 4 lipca 2014r. o przedłużeniu renty szkoleniowej k.87 i 89 akt rentowych). W dniu 8 stycznia 2015r. wpłynęło do akt rentowych pismo Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. z informacją, że ubezpieczony nie został przekwalifikowany do innego zawodu z powodu braku możliwości (pismo PUP w Ł. k.95 akt rentowych). Po uzyskaniu tej informacji decyzją z 13 stycznia 2015r. organ rentowy wstrzymał od 1 stycznia 2015r. wypłatę renty szkoleniowej na rzecz ubezpieczonego (decyzja z 13 stycznia 2015r. k.97 akt rentowych) i ponownie skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika celem ustalenia, czy ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 5 lipca 2010r. (wniosek o wydanie orzeczenia przez lekarza orzecznika k.98 akt rentowych). W orzeczeniu z 4 lutego 2015r. lekarz orzecznik ustalił, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2015r., ale niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 4 lutego 2015r. k.99 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 6 marca 2015r. podtrzymała ustalenie lekarza orzecznika (sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika k.15 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 6 marca 2015r. k.101 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia zaskarżoną decyzją z 17 marca 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu od 1 stycznia 2015r. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 17 marca 2015r. k.102 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 44 lata i wykształcenie średnie ogólne – bez matury. Ukończył również kurs operatora wózka widłowego w związku z prowadzonym do 2003r. własnym gospodarstwem sadowniczym. W drugiej połowie 2006r.

ubezpieczony pracował w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na stanowisku robotnika magazynowego – operatora sprzętu za i wyładunkowego (świadczenie pracy z 29 grudnia 2006r. k.8 akt rentowych). Następnie od 2 lutego 2009r. do 28 grudnia 2011r. ubezpieczony był zatrudniony w Gospodarstwie (...) w K. na stanowisku brygadzysty – sadownika (świadczenie pracy z 29 grudnia 2011r. k.9-10 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonego k.26v – nagranie od minuty 2 do 10). W trakcie tego zatrudnienia – w dniu 5 lipca 2010r. ubezpieczony uległ przedmiotowemu wypadkowi przy pracy.

W wyniku wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 5 lipca 2010r. ubezpieczony doznał złamania zmiążdżeniowego nasady dalszej kości piszczelowej lewej. Złamanie było leczone operacyjnie za pomocą zamknięcia i stabilizacji aparatem Ilizarowa. Aparat ten został usunięty we wrześniu 2010r. z powodu stanu zapalnego przy wszczepach. Badanie MR lewego stawu skokowego wykonane w dniu 10 czerwca 2011r. wykazało nasilone zmiany destrukcyjne stawu z podwichnięciem i zniszczeniem powierzchni stawowej dolnej kości piszczelowej. W dniu 27 kwietnia 2012r. wykonano u ubezpieczonego ponowną stabilizację aparatem Ilizarowa w celu wydłużenia kości podudzia lewego. Badanie ortopedyczne ubezpieczonego w zakresie kończyn dolnych wykazuje chód niewydolny, utykający na lewą kończynę dolną, ograniczenie zgięcia i wyprostu lewego stawu skokowo-goleniowego i ruchy żywo bolesne, a także obrzęk lewego stawu skokowego i obwód stawu większy o 2 cm niż po stronie prawej. Badanie RTG lewego stawu skokowego z 17 lipca 2014r. wykazuje zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu skokowo-goleniowego. Opisana dysfunkcja lewej kończyny dolnej pozostająca w związku z wypadkiem przy pracy uniemożliwia ubezpieczonemu wykonywanie prac wymagających chodzenia, chodzenia po schodach i po nierównościach i przenoszenia ciężarów i powoduje, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy od 1 stycznia 2015r. do 31 grudnia 2015r. Jeszcze przed wypadkiem przy pracy – na podstawie badania EMG wykonanego w 2009r. stwierdzono u ubezpieczonego cechy uszkodzenia nerwów pośrodkowych na poziomie obu nadgarstków. W związku z tym schorzeniem ubezpieczony przebył kilka operacji (ostatnią w lipcu 2014r.) uwolnienia nerwu pośrodkowego i łokciowego lewego. W zakresie kończyn górnych badanie ortopedyczne ubezpieczonego wykazuje blizny po operacji zespołu cieśni nadgarstka ręki lewej i rowka nerwu łokciowego lewego, zanik mięśni kłębku kciuka i kłębiku ręki lewej oraz osłabienie czucia palców V i IV ręki lewej (opinia biegłego ortopedy K. K. k.15 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 5 lipca 2010r. wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z powyższym wypadkiem i jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłego z zakresu ortopedii właściwego do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego z uwagi na rodzaj schorzenia doznanego przez niego w wyniku powyższego wypadku. Sporządzona przez biegłego ortopedę opinia dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu – od 1 stycznia 2015r. (do 31 grudnia 2014r. ubezpieczony pobierał rentę szkoleniową w związku z wypadkiem przy pracy) częściowo niezdolny do pracy, przy czym przewidywany termin trwania tej niezdolności do pracy to 31 grudnia 2015r. W oparciu o

dokumentację medyczną ubezpieczonego i przeprowadzone badanie biegły rozpoznał u ubezpieczonego znacznego stopnia dysfunkcję lewej kończyny dolnej będącą następstwem złamania doznanego w wypadku przy pracy, która to dysfunkcja uniemożliwia ubezpieczonemu wykonywanie prac wymagających chodzenia, chodzenia po schodach i po nierównościach oraz przenoszenia ciężarów, a zatem prac, które wykonywał przed wypadkiem jako sadownik, czy też operator wózka widłowego (opinia k.15 akt sprawy). Analizując powyższą opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ortopedy, gdyż zastrzeżenia do opinii wydanej przez biegłego K. K. – zgłoszone przez organ rentowy w piśmie z 7 września 2015r. na k.24 akt sprawy – stanowią w ocenie Sądu polemikę z prawidłowymi ustaleniami opinii. Biegły przekonująco uzasadnił dlaczego ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy, a twierdzenia organu rentowego, że z uwagi na wykształcenie średnie ogólne ubezpieczony może wykonywać różne prace nie wymagające nadmiernego chodzenia, w tym prace z zakresu zarządzania sadem, mają charakter teoretycznych rozważań. Przed wypadkiem ubezpieczony pracował fizycznie – głównie w sadzie – swoim lub pracodawcy, a praca w takim miejscu, w tym również zarządzanie sadem wymaga dużej aktywności fizycznej. Co do schorzenia pod postacią zespołu cieśni nadgarstka biegły ortopeda dokonał rozpoznania w tym zakresie, ale nie stwierdził, aby dysfunkcje związane z tym schorzeniem skutkowały niezdolnością ubezpieczonego do pracy. Nie ulega wątpliwości, że następstwa przebytego wypadku przy pracy są znacznie donioślejsze i skutkują częściową niezdolnością ubezpieczonego do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.